

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (шести състав)

20 декември 2017 година *

„Преюдициално запитване — Задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства — Директива 2009/103/ЕО — Член 3, първа алинея — Понятие „използване на превозни средства“ — Национална правна уредба, която изключва управлението на моторни превозни средства по пътища и терени, които не са „пригодни за движение“, освен по онези, които, макар да нямат такава пригодност, все пак са „широко използвани“

По дело C-334/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Audiencia Provincial de Albacete (Апелативен съд на провинция Албасете, Испания) с акт от 23 май 2016 г., постъпил в Съда на 15 юни 2016 г., в рамките на производство по дело

José Luis Núñez Torreiro

срещу

AIG Europe Limited, Sucursal en España, по-рано Chartis Europe Limited, Sucursal en España,

Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa),

СЪДЪТ (шести състав),

състоящ се от: С. G. Fernlund, председател на състава, Ал. Арабаджиев (докладчик) и Е. Regan, съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: L. Carrasco Marco, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 5 април 2017 г.,

като има предвид становищата, представени:

- pour AIG Europe Limited, Sucursal en España и Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa), от J. Marín López, abogado,
- за испанското правителство, от V. Ester Casas, в качеството на представител,
- за германското правителство, от T. Henze и J. Mentgen, в качеството на представители,

* Език на производството: испански.

- за Ирландия, от А. Joyce, L. Williams и G. Hodge, в качеството на представители, подпомогани от G. Gilmore, barrister,
- за Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, от J. Kraehling, в качеството на представител, подпомогана от A. Bates, barrister,
- за Европейската комисия, от J. Rius и К.-Р. Wojcik, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 юни 2017 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 3 и 5 от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка (ОВ L 263, 2009 г., стр. 11).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между г-н José Luis Núñez Torreiro, от една страна, и AIG Europe Limited, Sucursal en España, по-рано Chartis Europe Limited, Sucursal en España (наричано по-нататък „AIG“) и Unión Española de Entidades Aseguradoras y Reaseguradoras (Unespa) (Испански съюз на застрахователните и презастрахователните предприятия), от друга, по повод на плащането на обезщетение по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства (наричана по-нататък „задължителната застраховка“) вследствие на произшествие, настъпило на военен полигон.

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Съображения 1, 2 и 20 от Директива 2009/103 гласят:
„(1) Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 г. относно сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка [ОВ L 103, 1972 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 10], Втора директива 84/5/ЕИО на Съвета от 30 декември 1983 г. относно сближаването на законодателствата на държавите членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС) [ОВ L 8, 1984 г., стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 104], Трета директива 90/232/ЕИО на Съвета от 14 май 1990 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховките „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства [ОВ L 129, 1990 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 240] и Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства (Четвърта директива за автомобилното застраховане) [ОВ L 181, 2000 г., стр. 65; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 3] са били няколкократно съществено изменени. С оглед постигане на яснота и рационалност посочените четири директиви,

както и Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 г. за изменение на Директиви [72/166], [84/5], 88/357/ЕИО и 90/232/ЕИО на Съвета и Директива [2000/26] по отношение на застраховка „Гражданска отговорност“ относно използването на моторни превозни средства [ОВ L 149, 2005 г., стр. 14; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 7, стр. 212] следва да бъдат кодифицирани.

- (2) Застраховката „Гражданска отговорност“ по отношение на използването на моторни превозни средства [...] е особено важна за европейските граждани, независимо дали са застраховани или са пострадали при произшествие. Тя е от особено значение и за застрахователните предприятия, тъй като представлява голяма част от застрахователните договори, различни от животозастраховането, сключени в [Съюза]. Застраховката на автомобилистите влияе също и на свободното движение на хора и превозни средства. Затова тя следва да бъде ключова цел в действията на Общността в сферата на финансовите услуги, за да подсили и обедини вътрешния пазар в автомобилното застраховане.

[...]

- (20) На пострадалите при произшествия с моторни превозни средства следва да се гарантира съпоставимо третиране, независимо от това къде в [Съюза] е настъпило произшествието“.

- 4 Член 1 от тази директива гласи:

„За целите на настоящата директива:

1. „превозно средство“ означава всяко моторно превозно средство, което е предназначено да се движи по суша и може да бъде задвижвано от механична сила, но не се движи по релси, както и всички ремаркета, дори и да не са прикачени;

[...]“.

- 5 Член 3 от посочената директива предвижда:

„Всяка държава членка, при спазване на член 5, предприема всички подходящи мерки с цел застраховането на гражданската отговорност при използването на превозни средства, които обичайно се намират на нейна територия.

Покритите вреди и условията на застраховката се определят в рамките на мерките, посочени в първа алинея.

[...]

Застраховката, посочена в първа алинея, покрива задължително както имуществени вреди, така и телесни увреждания“.

- 6 Член 5 от същата директива гласи:

„1. Всяка държава членка може да предвиди дерогация от разпоредбите на член 3 по отношение на определени физически или юридически лица, публични или частни, като списък на тези лица се изготвя от съответната държава и се съобщава на останалите държави членки и на Комисията.

[...]

2. Всяка държава членка може да предвиди дерогация от разпоредбите на член 3 по отношение на определени типове превозни средства или определени превозни средства със специален номер, като техният списък се изготвя от съответната държава и се съобщава на останалите държави членки и на Комисията.

[...]“.

7 Член 29 от Директива 2009/103 гласи:

„Директиви [72/166], [84/5], [90/232], [2000/26] и [2005/14] [...] се отменят [...].

Позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблицата на съответствието в приложение II“.

Испанското право

8 Член 1 от Ley sobre responsabilidad civil y seguro en la circulación de vehículos a motor (Закон за гражданската отговорност и за застраховането при използване на моторни превозни средства), кодифициран с Real Decreto Legislativo 8/2004 (Кралски законодателен декрет № 8/2004) от 29 октомври 2004 г. (BOE № 267 от 5 ноември 2004 г., стр. 3662) (наричан по-нататък „Законът за гражданската отговорност и автомобилното застраховане“), предвижда:

„1. Предвид риска при управлението на моторно превозно средство водачът му отговаря за вредите, причинени на лица или на имущество във връзка с използването на превозното средство.

[...]

6. С подзаконов акт се дефинират понятията „моторни превозни средства“ и „произшествия при използването на превозно средство“ за целите на този закон. При всички положения не е налице произшествие при използването на превозно средство, когато моторното превозно средство е използвано за извършване на умишлени престъпления против лица или имущество“.

9 Член 7, параграф 1 от Закона за гражданската отговорност и автомобилното застраховане гласи:

„Застрахователят, в рамките на задължителното застраховане и за сметка на задължителната застраховка, трябва да заплати на увреденото лице размера на нанесените на него и на имуществото му вреди, както и направените разходи и други суми, на които лицето има право съгласно приложимото законодателство. Застрахователят може да се освободи от това задължение само ако докаже, че предвид фактите не е налице гражданска отговорност по член 1 от този закон.

[...]“.

10 Член 2 от Real Decreto 1507/2008 por el que se aprueba el reglamento del seguro obligatorio de responsabilidad civil en la circulación de vehículos a motor (Кралски декрет № 1507/2008 за одобряване на правилник за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ при

използването на моторни превозни средства) от 12 септември 2008 г. (ВОЕ № 222 от 13 септември 2008 г., стр. 37487) (наричан по-нататък „Правилникът за задължителната застраховка“) гласи:

„1. За целите на гражданската отговорност при използването на моторни превозни средства и на покритието на уредената в този правилник задължителна застраховка, произшествия при използването на превозно средство са тези, които произтичат от риска при управлението на посочените в предходния член моторни превозни средства, както в гаражи и паркинги, така и по пригодни за движение пътища или терени, обществени и частни, градски или междуградски, а също и по пътища или терени, които, без да имат такава пригодност, са широко използвани.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 11 На 28 юни 2012 г. г-н Núñez Torreiro, офицер от испанската армия, участва в нощни военни учения на военен полигон, разположен в Чинчиля (Испания), когато високопроходимото военно колесно превозно средство тип „Aníbal“ (наричано по-нататък „обсъжданото превозно средство“), за което задължителната застраховка е сключена с AIG и в което той се вози като пътник, се обръща, причинявайки му различни наранявания. Превозното средство се е движело в зона, предназначена не за колесни, а за верижни превозни средства.
- 12 На основание член 7 от Закона за гражданската отговорност и автомобилното застраховане г-н Núñez Torreiro иска от AIG да му заплати обезщетение в размер на 15 300,56 EUR за вредите, които е претърпял вследствие на това произшествие.
- 13 Като се позовава на член 1, параграф 6 от Закона за гражданската отговорност и автомобилното застраховане във връзка с член 2 от Правилника за задължителната застраховка, AIG отказва да плати тази сума с мотива, че не е налице „произшествие при използването на превозно средство“, тъй като превозното средство се е движело във военен полигон с ограничен достъп за всякакви невоенни превозни средства. Това застрахователно дружество всъщност счита, че въпросният терен не е „пригоден за движение“, нито пък е „широко използван“ по смисъла на член 2 от този правилник.
- 14 Г-н Núñez Torreiro предявява иск срещу AIG пред Juzgado de Primera Instancia nº 1 de Albacete (Първоинстанционен съд № 1 Албасете, Испания). С решение от 3 ноември 2015 г. този съд отхвърля иска му по съображението, че нараняванията му не са следствие от „произшествие при използването на превозно средство“, тъй като превозното средство, в което се е намирал, се е движело по терен, който не е нито пригоден за движение, нито широко използван.
- 15 Г-н Núñez Torreiro обжалва това решение пред запитващата юрисдикция, Audiencia Provincial de Albacete (Апелативен съд на провинция Албасете, Испания), като изтъква, че член 1, параграф 6 от Закона за гражданската отговорност и автомобилното застраховане във връзка с член 2 от Правилника за задължителната застраховка трябва да се тълкува ограничително, съгласно подхода, произтичащ от решение от 4 септември 2014 г., Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), в което Съдът е приел, че отговорността на застрахователя не може да бъде изключена, ако превозното средство е използвано в съответствие с обичайната му функция.
- 16 Запитващата юрисдикция се съмнява дали член 1, параграф 6 и член 7, параграф 1 от Закона за гражданската отговорност и автомобилното застраховане във връзка с член 2 от Правилника за задължителната застраховка е съвместим с член 3 от Директива 2009/103, при положение че като последица от тези разпоредби на националното право в определен брой случаи като разглеждания по отнесеното до нея дело отговорността при използване на моторни превозни

средства не трябва да е задължително застрахована. Запитващата юрисдикция смята, че единствените изключения от това задължение са посочените в член 5 от Директивата. Освен това тази юрисдикция отбелязва, че в решение от 4 септември 2014 г., Vnuk (C-162/13, EU:C:2014:2146), Съдът в частност е постановил, че понятието „използване на превозни средства“ по смисъла на член 3 от Директива 2009/103 не може да се остави на преценката на всяка държава членка.

- 17 Оттук според запитващата юрисдикция следва, че държавите членки могат да предвиждат изключения от задължението за застраховане на гражданската отговорност при използване на моторни превозни средства или от понятието „използване на превозни средства“ единствено в хипотезите по член 5 от Директива 2009/103 или в хипотезата на използване, което не е в съответствие с обичайната функция на превозното средство. Затова според нея са несъвместими с правото на Съюза изключенията от понятието „произшествие при използването на превозно средство“, произтичащи от ограничаването на това понятие съгласно член 2, параграф 1 от Правилника за задължителната застраховка до произшествията, които са настъпили на „пригоден за движение“ терен или на терен, който, „без да им[а] такава пригодност, [е] широко използва[н]“. Според запитващата юрисдикция същото важи и за член 2, параграфи 2 и 3 от Правилника, който предвижда изключение от задължението за застраховане на гражданската отговорност при използване на превозни средства, когато същите се използват на спортни писти, пристанища и летища, както и за промишлена или селскостопанска дейност или за извършване на умишлени престъпления.
- 18 При тези условия Audiencia Provincial de Albacete (Апелативен съд на провинция Албасете) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
- „1) Може ли съдържачото се в законодателството на Съюза (например в член 3 от Директива 2009/103) понятие „използване на превозни средства“ или „произшествие при използването на превозно средство“ като риск по застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства да бъде определено от националното законодателство на държава членка по различен начин в сравнение със законодателството на Съюза?
- 2) При утвърдителен отговор, може ли въпросното понятие да не обхваща (освен посочените в член 5, параграфи 1 и 2 от упоменатата директива определени лица, регистрационни номера или типове превозни средства) някои хипотези на използване на превозни средства според мястото на използването им, като например пътища или терени, които са „непригодни“ за целта?
- 3) Възможно ли е също така да се приеме, че не е налице „произшествие при използването на превозно средство“ в определени хипотези, свързани с неговото предназначение (например използване за спортни, промишлени или селскостопански цели) или с намерението на водача (например извършването на умишлено престъпление с превозното средство)?“.

По преюдициалните въпроси

По първия и втория въпрос

- 19 С първия и втория въпрос, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 3, първа алинея от Директива 2009/103 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, която позволява да бъдат изключени от покритието на задължителната

застраховка вредите, настъпили при управление на моторни превозни средства по пътища и терени, които не са „пригодни за движение“, освен по онези, които, макар да нямат такава пригодност, все пак са „широко използвани“.

- 20 В настоящия случай тези въпроси се основават на разбирането, че съгласно испанската правна уредба от покритието на задължителната застраховка могат да бъдат изключени вредите, произтичащи от използването на моторни превозни средства на военен полигон като обсъждания в главното производство, по съображение че той е терен, който е непригоден за движение на превозни средства и освен това не е „широко използван“ по смисъла на член 2, параграф 1 от Правилника за задължителната застраховка.
- 21 В това отношение член 3, първа алинея от Директива 2009/103 предвижда, че всяка държава членка, при спазване на член 5, предприема всички подходящи мерки с цел застраховането на гражданската отговорност при използването на превозни средства, които обичайно се намират на нейна територия.
- 22 В началото следва да се отбележи, че военното колесно превозно средство тип „Aníbal“, каквото е обсъжданото в главното производство, попада в обхвата на понятието „превозно средство“ по смисъла на член 1, точка 1 от Директива 2009/103, като се има предвид, че е „моторно превозно средство, което е предназначено да се движи по суша и може да бъде задвижвано от механична сила, но не се движи по релси“. Освен това е безспорно, че това превозно средство обичайно се намира на територията на държава членка и че по отношение на него не е приложима дерогация, предвидена на основание член 5 от тази директива.
- 23 За да се даде полезен отговор на поставените въпроси, следва да се определи дали обстоятелства като обсъжданите в главното производство попадат в хипотезата на „използване на превозни средства“ по смисъла на член 3, първа алинея от Директивата.
- 24 Във връзка с това следва да се напомни, че по отношение на същото понятие, но по смисъла на член 3, параграф 1 от Директива 72/166 (наричана по-нататък „Първа директива“), който по съдържание по същество съответства на член 3, първа и втора алинея от Директива 2009/103, Съдът е постановил, че то не може да бъде оставено на преценката на всяка държава членка, а е самостоятелно понятие на правото на Съюза, което в съответствие с постоянната практика на Съда трябва да се тълкува в частност с оглед на контекста на разпоредбата и целите на правната уредба, от която е част (вж. в този смисъл решения от 4 септември 2014 г., Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 41 и 42, както и от 28 ноември 2017 г., Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 31).
- 25 В това отношение, както се посочва в съображение 1 от Директива 2009/103, същата кодифицира Първа директива, Втора директива 84/5, Трета директива 90/232, Директива 2000/26 и Директива 2005/14. С тези директиви постепенно са уредени задълженията на държавите членки във връзка със задължителната застраховка. Целта им е, от една страна, да осигурят свободното движение както на превозните средства с обичайно домуване на територията на Съюза, така и на лицата, които се намират в тях, и от друга страна, да гарантират на пострадалите от произшествия, причинени от тези превозни средства, сходно третиране, независимо от това къде на територията на Съюза е настъпило произшествието (вж. в този смисъл решения от 23 октомври 2012 г., Marques Almeida, C-300/10, EU:C:2012:656, т. 26, от 4 септември 2014 г., Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 50 и от 28 ноември 2017 г., Rodrigues de Andrade, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 32).
- 26 От съображения 2 и 20 от Директива 2009/103 по същество следва, че тя има същите цели.

- 27 Освен това развитието на правната уредба на Съюза в областта на задължителното застраховане показва, че целта за защита на пострадалите при произшествия, предизвикани от тези превозни средства, винаги и все по-настойчиво е преследвана от законодателя на Съюза (вж. в този смисъл решения от 4 септември 2014 г., *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 52—55 и от 28 ноември 2017 г., *Rodrigues de Andrade*, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 33).
- 28 От изложените съображения следва, че член 3, първа алинея от Директива 2009/103 трябва да се тълкува в смисъл, че съдържащото се в него понятие „използване на превозни средства“ не обхваща само хипотезите на движение по пътищата, тоест на движение по обществената пътна мрежа, а и всяко използване на превозното средство в съответствие с обичайната му функция (вж. в този смисъл решения от 4 септември 2014 г., *Vnuk*, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 59 и от 28 ноември 2017 г., *Rodrigues de Andrade*, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 34).
- 29 В това отношение Съдът е пояснил, че доколкото независимо от характеристиките им моторните превозни средства по член 1, точка 1 от Първа директива, който съответства по текст на член 1, точка 1 от Директива 2009/103, обикновено служат като средство за транспорт, посоченото понятие обхваща всяко използване на превозно средство като средство за транспорт (решение от 28 ноември 2017 г., *Rodrigues de Andrade*, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 37 и 38).
- 30 Освен това Съдът е постановил, че обхватът на това понятие не зависи от характеристиките на терена, на който се използва моторното превозно средство (решение от 28 ноември 2017 г., *Rodrigues de Andrade*, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 35).
- 31 Впрочем от нито една разпоредба на Директива 2009/103 не следва, че задължението за сключване на застраховка и защитата, която това задължение осигурява на пострадалите от произшествия, причинени от моторни превозни средства, важат само за хипотезите на използване на такива превозни средства на определени терени или пътища (вж. в този смисъл решение от 28 ноември 2017 г., *Rodrigues de Andrade*, C-514/16, EU:C:2017:908, т. 36).
- 32 В настоящия случай е безспорно, че към момента, в който се обръща и причинява наранявания на г-н Núñez Torreiro, обсъжданото превозно средство е използвано като средство за транспорт.
- 33 Следователно използването му попада в обхвата на понятието „използване на превозни средства“ по смисъла на член 3, първа алинея от Директива 2009/103.
- 34 Наистина от акта за преюдициално запитване следва, че при обръщането му обсъжданото превозно средство се е движело по военен полигон със забранен достъп за невоенни превозни средства и в зона от полигона, която не е пригодна за движение на колесни превозни средства, но това обстоятелство не може да повлияе на направения по-горе извод, нито съответно да ограничи задължението за застраховане, произтичащо от тази разпоредба.
- 35 При правна уредба като приложимата в главното производство обаче обхватът на покритие на задължителната застраховка зависи от характеристиките на терена, на който се използва моторното превозно средство. Всъщност тя позволява да се ограничи обхватът на общото задължение за застраховане, което държавите членки са длъжни да въведат във вътрешното право съгласно член 3, първа алинея от Директива 2009/103, а съответно и защитата, която това задължение осигурява на пострадалите от произшествия, причинени от моторни превозни средства, така че да важат само за хипотезите на използване на такива превозни средства на определени терени или пътища.
- 36 По изложените съображения на първия и втория въпрос следва да се отговори, че член 3, първа алинея от Директива 2009/103 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, която позволява да бъдат изключени от

покритието на задължителната застраховка вредите, настъпили при управление на моторни превозни средства по пътища и терени, които не са „пригодни за движение“, освен по онези, които, макар да нямат такава пригодност, все пак са „широко използвани“.

По третия въпрос

- 37 С третия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 3, първа алинея от Директива 2009/103 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като член 1, параграф 6 и член 7, параграф 1 от Закона за гражданската отговорност и автомобилното застраховане във връзка с член 2, параграфи 2 и 3 от Правилника за задължителната застраховка, която изключва от покритието на задължителната застраховка вредите, произтичащи от използването на превозни средства в рамките на спортна, промишлена и селскостопанска дейност, на пристанища и летища, както и за извършване на умишлени престъпления.
- 38 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда въпросите, свързани с тълкуването на правото на Съюза и поставени от националния съд в нормативната и фактическа рамка, която той определя съгласно своите правомощия и проверката на чиято точност не е задача на Съда, се ползват с презумпция за релевантност. Съдът може да откаже да се произнесе по отправеното от национална юрисдикция преюдициално запитване само ако е съвсем очевидно, че исканото тълкуване на правото на Съюза няма никаква връзка с действителността или с предмета на спора в главното производство, когато проблемът е от хипотетично естество или още когато Съдът не разполага с необходимите данни от фактическа и правна страна, за да бъде полезен с отговора на поставените му въпроси (решение от 20 юли 2017 г., *Piscarreta Ricardo*, C-416/16, EU:C:2017:574, т. 56 и цитираната съдебна практика).
- 39 В настоящия случай от акта за преюдициално запитване следва, че вредите, претърпени от г-н Núñez Torreiro, са следствие от произшествие с военно колесно превозно средство тип „Anibal“, което се е движело в зона от военен полигон, предназначена за верижни превозни средства. Следователно спорът в главното производство не се отнася до използването на превозното средство в рамките на спортна, промишлена или селскостопанска дейност, на пристанища или летища или за извършване на умишлено престъпление.
- 40 При тези условия е очевидно, че поисканото с третия въпрос тълкуване на член 3, първа алинея от Директива 2009/103 няма никаква връзка с действителността или предмета на спора в главното производство и съответно че този въпрос е недопустим.

По съдебните разноски

- 41 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (шести състав) реши:

Член 3, първа алинея от Директива 2009/103/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за контрол върху задължението за сключване на такава застраховка трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като приложимата в главното производство, която позволява да бъдат

изключени от покритието на задължителната застраховка вредите, настъпили при управление на моторни превозни средства по пътища и терени, които не са „пригодни за движение“, освен по онези, които, макар да нямат такава пригодност, все пак са „широко използвани“.

Подписи